

UCHWAŁA Nr 193 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 września 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów po porozumieniu ze związkami zawodowymi uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 86 Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1979 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski Nr 16, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Inżynierowi, który uzyskał I lub II stopień specjalizacji zawodowej, przysługuje przez okres pięciu lat od daty jej uzyskania miesięczny dodatek za specjalizację w wysokości:

- 1) 1500 zł za uzyskanie I stopnia specjalizacji,
- 2) 2000 zł za uzyskanie II stopnia specjalizacji.

2. Dodatki za specjalizację wypłacane są z funduszu płac zakładu pracy zatrudniającego inżyniera.

3. Okres wypłaty dodatku za specjalizację może być przedłużany na następne okresy pięcioletnie, jeżeli inżynier:

- 1) wykazał się dalszymi twórczymi osiągnięciami zawodowymi, ocenionymi pozytywnie przez komisję resortową, oraz

2) ukończył w ciągu ostatnich pięciu lat studium podyplomowe, kurs lub samokształcenie kierowane, o którym mowa w ust. 1.

4. Decyzję o przedłużeniu prawa do dodatku, o którym mowa w ust. 1, podejmuje kierownik zakładu pracy zatrudniającego inżyniera, na podstawie opinii komisji resortowej.”

2) w § 10 ust. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ocena twórczych osiągnięć zawodowych inżynierów oraz stwierdzanie, czy spełniają warunki niezbędne do nadania I lub II stopnia specjalizacji zawodowej lub przedłużenia okresu wypłaty dodatku za specjalizację,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przedstawianie kierownikowi zakładu pracy opinii w sprawie przedłużenia okresu wypłaty dodatku za specjalizację,”

3) § 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydatki związane z działalnością komisji resortowej pokrywane są z budżetu centralnego w części dotyczącej właściwego ministerstwa, z wyjątkiem wydatków związanych z oceną twórczych osiągnięć inżyniera (honoraria, koszty podróży),

które są pokrywane ze środków zakładów pracy zatrudniających inżynierów.”

4) § 15 skreśla się,

5) w § 16 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Inżynierowi pobierającemu dodatek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo do dodatku za specjalizację przyznanego według zasad przewidzianych w § 7.

3. Po wygaśnięciu prawa do pobierania dodatku, o którym mowa w ust. 1, inżynier może ubiegać się o przyznanie dodatku za specjalizację na podstawie § 7.”

§ 2. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały inżynierowi pobierającemu wynagrodzenie przewidziane w tabeli płac dla osób, które uzyskały I lub II stopień specjalizacji na podstawie dotychczasowych przepisów, prawo do tego wynagrodzenia przysługuje do końca okresu, na jaki zostało przyznane, z zastrzeżeniem § 6 ust. 3 uchwały wymienionej w § 1.

2. Po wygaśnięciu prawa do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, inżynier może ubiegać się o przyznanie dodatku za specjalizację na podstawie § 7 ust. 3 i 4 uchwały wymienionej w § 1.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski